

Korošec.

Gospodarski in političen list za koroške Slovence.

Izhaja vsako drugo soboto

v Kranju (tiska Iv. Pr. Lampret; izdaja konsorcij „Gorenjca“; odgovorni urednik Lavoslav Mikus).

Velja za celo leto 4 K in se plačuje naročninam in serati naprej. Vsi rokopisi pisma in druge pošiljke naj se pošiljajo na uredništvo in upravnništvo „Korošca“ v Kranju. Rokopisi se ne vračajo. Za oglaševanje plačuje enostopno peti vrsto za enkrat 12 v, za dvakrat 18 v, za trikrat 24 v, za večkrat po dogovoru.

Posamezne številke stanejo 10 vfn.

Štev. 13.

V Celovcu, v soboto, dne 25. junija 1910.

Leto III.

Borovlje in koroški Slovenci.

Napačno bi sodil kdor bi mislil, da Nemci na Koroškem prodirajo proti Slovencem na ta način samo, da potiskajo narodno mejo čedalje bolj proti jugu. V zadnjem desetletju ostala je na mnogih krajih meja med nemškimi in slovenskim ozemljem skoroda popolnoma nepremaknjena, zato pa se se Nemci po gotovih črtah tembolj ujedli in zarili v slovensko ozemlje samo. Podkloster na zapadnem, Velikovec Železna Kapla ter Pliberk na v. hodnem delu Spodnje Koroške leže na takih črtah. Ti kraji so nekaka vedno bolj utrjuječa se središča, iz katerih se razširja odpadništvo in z njim nemstvo, rekel bi v koncentričnih krogih po okolici. V tem bojnem načrtu pa je najvažnejša črta Celovec-Župolje-Borovlje-Podljubelj; četudi bi namreč Nemci v prihodnosti povsod drugod na Spodnjem Koroškem nazadovali, dosegli pa do celega svoj namen na vsej tej črti, razdvojili bi koroške Slovence s tem v dve popolnoma ločeni ozemlji, to pa bi pomenilo konec koroških Slovencev; od tega trenutka bi se ne govorilo več o slovenskem ozemlju na Koroškem, ampak o slovenskih jezikovnih otokih. Edinole vpašanje časa pa bi bilo, kdaj da izginejo ti otoki v nemškem morju.

Izza tega sledi velikanski pomen trga Borovlje v narodnem boju na Koroškem. Skratka rečemo: v Borovljah se bo odločila usoda koroških Slovencev; niti petdeset let nam tega trenutka ne bo treba čakati.

Celovec-Podljubelj zaznamujeta črto, koder je slovensko ozemlje itak že najbolj zoženo. Če vpcstevamo vpliv, katerega ima Celovec kot glavno mesto Koroške na okolico, dalje dejstvo, da so z malimi izjemami glavne občine ob imenovani črti v nemškutarskih rokah, potem moramo pritrditi, da je sedanjí položaj za Nemce ondukaj kaj ugoden.

Borovlje same so trg, ki se razprostira v Spodnjem Rožu ob potoku, kateri, prihajajoč s Kara-

yank, se izliva v Dravo. Domače prebivalstvo je skozinskoz slovensko; ljudje govorijo med seboj slovensko, a so večinoma nemškega duha. V zadnjih letih so nekateri starši vsled delovanja nemškega otroškega vrta začeli vzgajati svoje otroke tudi že v nemškem jeziku. Uradniki, katerih je v Borovljah zelo mnogo, so vsi Nemci; razun tega se je s pomočjo „Südmarke“ tudi še naselilo v Borovljah nekaj tujih nemških obrtnikov. Borovlje in tudi velik del okolice živi od puškarije in žicarije, prva je izključno v rokah domačinov, večinoma nemškutarskih, druga je v čisto nemških rokah. Vendar se mora priznati, da uprava žičarnic ne vpliva na delavce v narodnem oziru, vsaj tako ne, kakor nemškutarski puškarski dobavitelji kakor n. pr. župan Ogris ali Sigot.

Nemškutariji so v Borovljah kakor tudi v okolici izvrstno organizirani. Razun podružnic „Schulvereine“, ki ima v Borovljah velik, lep otroški vrt, in „Südmarke“, ki financira v Borovlje pri- vandrane nemške obrtnike in nekatere nemškutarske puškarske dobavitelje, imajo pevsko društvo „Alpenrose“ in nemški „Turnverein“, v katerem sme telovaditi tudi solaka mladina. Predzadnje leto so ustanovili „Lehrlingshort“, da bi s pomočjo njega pridobili puškarske vajence, katere vabijo tudi v novoustanovljeno delavsko pevsko društvo „Edelweis“.

Med Slovenci so tekóm zadnjega desetletja prejšnjega stoletja ali pomrli ali vse narodno delo opustili oni borovski narodnjaki, ki so bili vzgojeni za časa Janežiča in Einspielerja. Na to je nastopil čas martvila; okoli l. 1900. v celih Borovljah ni bilo niti deset narodnjakov, na katere bi se mogel v resnici zanesti. Kajpada ni bilo niti enega društva slovenskega. Toda kmalu je prišel čas nekakega preporoda. Idealno navdahnjeni, navdušeni slovenski visokošolci in sicer edino oni so z občudovanja vredno požrtvovalnostjo vkljub velikanskim zaprekam začeli vzbujati tlečo iskrico narodne samozvesti s podrobnim narodnim delom na edino na-

rodni podlagi in danes lahko rečemo, da so dosegli naravnost presenetljive uspehe.

Začetek je bil ustanovitev delavskega tamburškega društva „Strel“ l. 1905. Tedaj ni bilo mo- goče v celih borovski občini dobiti gostilne, kjer bi se mogel vsiti ustanovni zbor ter se je moral ta skli- cati in vsiti v sosednji slovenski občini Glinje. Dve leti pozneje l. 1907. se je ustanovila podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Borovlje in okolico. Ustanovni občni zbor se je vsilil ob velikanski ude- ležbi ljudstva, toda ne več v sosednji občini am- pak v borovski sami. Leto nato l. 1908. se je usta- novila v Borovljah slovenska „Hranilnica in poso- jilnica“, katera pod vodstvom slovenskega puškar- skega dobavitelja g. L. Borovnika izvrstno deluje. Preteklo leto pa smo ustanovili v gostilni g. P. Misica v Borovljah telovadno društvo „Sokol“, kot tako prvo na Koroškem, naš ponos in naša dika. To društvo šteje zdaj nad 60 članov ter je sre- dišče vsega narodnega, društvenega in družabnega življenja ne le v Borovljah, ampak sploh v cellem Spodnjem Rožu.

„Borovski Sokol“ ima v sredi Borovelj v hiši slovenske „Hranilnice in posojilnice v Glinjah“ svojo prostorno društveno sobo, kjer imata Sokolov pev- ski odsek in tamburasko društvo „Strel“ svoje vaje. Telovadnico pa ima „Sokol“ v sosednji občini na Trati, krasno poslopje, ki je stalo nad 30.000 K. To poslopje je dala „Hranilnica in posojilnica v Glinjah“ borovskemu „Sokolu“ brezplačno na raz- polago. Ker pa je uro hoda od Borovelj oddaljeno, je umljivo, da se bo morala sezidati telovadnica v Borovljah, na kar opozarjamo slovensko javnost že zdaj s trdnim upanjem, da bodo blagi slovenski narodni dobrotniki vkljub velikemu narodnemu davku se priskočili na pomoč prvemu Sokolu na Koroškem.

Govorili smo o presenetljivih uspehih. Zares presenetljivo je, ako so se v najzagrizenejšem nem- škutarskem trgu na Koroškem, v trgu, v katerem l. 1900. ni bilo niti deset zanesljivih narodnjakov,

PODLISTEK.

Otmimo narod!

Ko slutnje zlè porajajo se v duši,
ki jo bodril je žitja sladek sen,
nam sahne up — kot rosa v letni suši,
kot bi vihar razsul bil vrt cveten.

Iz prsi pa vijó se tožni vzdih,
spojeni v tugo so skelečih ran;
spomini mračni in usodnotihi
kot tabor — od sovražnika obdan.

Vse vsaja in cvete — le narod gine
pradedov slavnih — narod zdaj tlačan.
Li kdaj še zlato solnce mu zasine
in zjasni zopet mu obraz teman?

Rjã nemo gloje na ostrini jekla
ko ji v telo zasaja smrtno kal,
tak je sovrag — kjer zibel naša tekla,
osvajal kos za kosom rodnih tal.

Da tujčeva ni peta te končala,
svetinj najdražjih ni še vzel sovrag.
S novom tvojim hrabrim gre zahvala:
ker zarod tvoj je čil in cel junak!

Li križem roke — ko sovrag naš kruti
grobove dedov skruni in tepta?

V boj za njè, v boj, če še tak ljuti,
za pravo naj in sveto stvar velja!

Vsi zavijhtimo kopja za domove,
otmimo slavnih dedov hram prostran;
ko zrušimo sovražne te okove,
napoči — narodu — vstajenja dan!

Ivan P.

Smešnice.

Slovenec: Vi Nemci nimate ničesar svojega. Vse ste drugim pokradili.

Nemec: Kako to?

Slovenec: Se „Wodan“, Vas najvišji bog je le Slo- venec, ker je „vodja“ drugih bogov.

Nikdar v zadregi.

Star lovec lovca novinec: „Prej si vedno trdil, da ti puška ne nese prav, a sedaj, ko imaš novo, pa zopet nič ne zadeneš!“

Novinec: „I kaj! Zdaj pa zajci ne tekó prav!“

Kdaj je videl zajca.

Lovec: „Ali nisi videl zajca teči tu čez cesto?“

Pastir: „Pač, videl sem ga!“

Lovec: „Kdaj?“

Pastir: „Kaki dve leti bo tega!“

Dober brodnik.

Brodnik reče gospodu in gospe, ki se želita prepeljati čez Dravo: „Moj fant vas prepelje!“

Gospa: „Ta-le fantek? Saj še menda nima niti deset let, voda pa je tu zelo deroča! Kaj, če bi se čoln prevrnil?“

Brodnik: „Oj, fant zna plavati!“

Velika predrznost.

Trgovca pripoveduje prijatelju o nekem sle- parju ter pravi naposled: „Tako sem ga vrgel po stopnicah, da si je kar vrat zlomil. Potem pa gre ta potepuh in me zatoži sodišču!“

Strup za podgane.

Deček pride v prodajalnico ter zahteva strupa za podgane. „Za koliko?“ vpraša ga trgovec. „Gospod, natanko tega ne vem, pa kakih trideset jih je že!“ odgovori deček prostodušno.

Poraba zacherlina.

V prodajalnico stopi kmetica ter kupi stekle- nico zacherlina, o katerem je že toliko slišala in čitala, da pomori muke, ščurke, bolhe i. t. d. Predno odide, vpraša trgovca, kako se uporabi, da prežene bolhe. Trgovca ji odgovori: „Vidite, mamka, to je čisto lahko. Treba je le bolho ujeti, odpreti ji gobček ter ji natrositi malo tega praška vanj; precej pogine!“

Ne zaupa.

Gizdalin: „Gospod doktor! Poslal sem sicer po vas, odkrito vam pa povem, da nič ne zaupam sedanjemu zdravilstvu!“

mogla ustanoviti tekem petih let štiri društva, katera vsa živijo krepko in čilo društveno življenje in ako smo se mogli na tej podlagi letos udeležiti občinskih volitev, ne da zmagamo, pač pa da s številkami pokažemo, koliko nas je.

Pri teh občinskih volitvah namreč so dobili naši in socialno-demokratski kandidati, s katerimi smo bili zvezani, okoli 130 glasov, nemškutarski pa približno sto glasov, več. To je tolik uspeh, da lahko rečemo: še enkrat si naj pridobe nemškutariji tako zmago in premagani so.

Vočigled tem razmeram in glede na našo trditve, da se bo usoda koroških Slovencev določila ob bojni črti Celovec-Podljubelj in sicer baš v Borovljah, bo kajpada vsak vprašal: jeli upanje, da se obdrže Slovenci v Borovljah. Odločen, premišljen in utemeljen je naš odgovor: «Da»!

Narodni boj se je še povsod izvojeval v obliki gospodarskega boja. Tako bo tudi v Borovljah. Razen že imenovanega in drugih nekaterih manjših puškarskih dobaviteljev slovenskih je glavna slovenska tvrdka za izdelovanje pušk v Borovljah delniška družba «Peter Wernig». Ako bo se ta tvrdka — in to je pogoj za naš «Da» — razvila s pomočjo slovanskega kapitala v mogočno podjetje, pridobivši si vse slovanske, tako avstrijske kakor inozemske trge, potem se Slovenci v Borovljah ne bodo le obdržali, ampak s pomočjo vedno bolj zavdujočo se okolico prisli enkrat do zmage.

Ta zmaga pa bo zmaga koroških Slovencev v narodnem boju, obstoječa v tem, da se obdrže. To je veliki pomen Borovelj za koroške Slovence; radi tega pa je tudi sveta dolžnost vsakega Slovenca, da po možnosti podpira bodisi duševno, moralno ali gmetno — in to ne v zadnji vrsti — podrobno narodno delo v Borovljah, zlasti boroveljskega Sokola.

O razmerah v ljudskem šolstvu na Koroškem in Sp. Štajerskem.

Iz interpelacije poslancev g. Robleka in tovarišev na našega ministra.

Na Koroškem divja tolika narodna strast, da sploh ne velja več nobeno vzgojno načelo.

Kakor znano, je jako malo slovenščine zmožnih učiteljev na Koroškem, ki bi bili zmožni, poučevati v slovenskem jeziku.

V očeh koroških mogotcev, od deželnega namestnika dol do zadnjega birača je sramota biti Slovenec in čutiti s svojim narodom, sploh priznati, da je kdo Slovenec.

Zatreti se mora že v kali vsak poizkus, da bi se s časom vendar odgojilo slovensko učiteljstvo.

Koroški deželni predsednik kot načelnik deželnega šolskega sveta si je izmislil sredstvo, da prestavlja slovenske učitelje v popolnoma nemške kraje, popolnoma nemške učitelje pa na slovenske šole.

Na ta način se naj doseže, da se sploh ne bi nihče več upal oglasiti kot slovenski učitelj ter priznati, da je Slovenec, ker noče priti v popolnoma tuje kraje med tuje ljudi, nasprotno, postane rajši narodni odpadnik.

Predsednik je to naravnost priznal in tako utemeljil, da naj se slovenski učitelji v nemških krajih privadijo še bolj nemščine, nemški učitelji pa se naj od slovenske dece naučijo slovensko.

Lepo vzgojno načelo!

Kolikokrat se zgražajo nemški časopisi nad razmerami v drugih državah, ki so baje na veliko nižji kulturni stopinji, vendar gotovo ne morejo biti razmere nikjer slabše, kakor na Koroškem in Spod. Štajerskem, ker v onih državah se vendar pusti vsakemu narodu vsaj ta pravica, da se more sam izobraževati v svojem jeziku.

V tem oziru je gotovo Avstrija za vsako drugo državo; žalostnejših razmer se ne najde nikjer.

Deželni šolski svet smatra za važno svojo nalogo, da Nemcem, kjerkoli to zahtevajo, takoj ustreže.

Kakor hitro Nemci zahtevajo nemško šolo, se vrše vse poizvedbe s čudovito naglostjo kar čez noč. Od nemškega Schulvereina poprej ustanovljene nemške šole ta nekoliko let vzdržuje sam, potem pa preidejo v občinsko oskrbo, ozi-

roma se dotični občini ukaže priznati to šolo kot javno šolo.

Kakor gobe po dežju rasejo nemške šole na Spodnjem Štajerskem.

Kako se ustanavljajo, ve vsak človek pri nas.

Bodisi, da okrajni glavar ali njegov namestnik pokliče starše in jim prigovarja in toplo priporoča nemški pouk, ali pa da se od drugih strani, posebno tam, kjer so tovarne, od strani delodajalcev, z vsemi dovoljenimi in nedovoljenimi sredstvi pritiska na ljudi, da se morajo oglašati za nemško šolo; zahtevi po nemški šoli se kmalu ustreže in šola je zagotovljena.

Tako se je ustanovila cela vrsta nemških šol v mariborskem okraju, dalje na Slatini, v Vitanju, v Šoštanju.

Deželna šolska oblast ve dobro, da so skoraj vsi starši in otroci slovenske narodnosti; če se oglašajo za nemško šolo, so preslepljeni ali storijo to v svoji nevednosti, ker želijo le, da se naj nemščina poučuje in zamenjajo pomen učnega jezika in predmeta, a vendar se ustanavljajo take šole na Koroškem in Spodnjem Štajerskem kar po vrsti.

Nasprotno pa, kadar prosi kaka občina za izpremembo učnega jezika na svoji šoli, ali pa sploh, kadar zahteva slovenska občina ali slovenski kraji šolski svet nekaj, kar popolnoma ne ugaja nemški stranki, tam deželni šolski svet ne pozna svoje dolžnosti, tam kratkomalo noče ničesar ukreniti in dotične prošnje leže tedne in leta nerešene.

Krajni šolski svet in občina Ptujška gora sta že pred meseci zahtevala od okrajnega šolskega sveta v Ptuj, da se naj učni jezik na tamošnji šoli preustvoji na ta način, da bode slovenščina učni jezik, nemščina pa samo učni predmet.

Stvar sploh še ni prišla na razgovor, še manje pa se je resila, ker se deželne oblasti takih prošelj najbolj bojijo.

Krajni šolski svet in občina okolica celjska sta že pred 10 leti kupila stavbišče za novo šolsko poslopje; že pred 20 leti jima je bilo zažugano, da se mora staviti nova, ker staro šolsko poslopje nikakor ne ustreza zakonitim pogojem.

Deželni šolski svet, ki je poprej tako strogo ukazal, da se v starem poslopiju ne bode smelo več poučevati, noče sedaj novega stavbišča potrditi in sploh v tej zadevi razsoditi, akoprav je veliko otrok, posebno deklet, brez potrebnega šolskega pouka in dasiravno je deželnemu šolskemu svetu dobro znano, da trpi v starem poslopiju šolski pouk, zdravje učiteljev in učencev.

Ako bi se šlo za kako nemško šolo, bi deželni šolski svet že zdavnaj bil svojo sodbo izrekel.

To so neznosne razmere, nevredne kulturne države.

Tukaj naj bi deželni šolski svet storil svojo dolžnost, namesto da razpošilja brezmiselne in nezakonite okrožnice, namesto da skrbi edinole za prospeh nemških šol in za delokrog nepotrebnega šolskega nadzornika.

Deželni šolski svet svoje naloge ne pojmi, on ni učna oblast, marveč politična oblast, sredstvo edino vladajoče nemške stranke.

Družba sv. Mohorja.

Do dne 16. rožnika 1910 je stela Družba sv. Mohorja to-le število članov:

	dosmrtnih,	letnih,	vkup
nadžkofija goriška	159	9971	10130 članov,
škofija krška	196	6175	6371 »
» lavantinska	473	26226	26699 »
» ljubljanska	792	32036	32828 »
» tržaško-koprška	78	4513	4589 »
» poreška	9	166	175 »
» krška	—	70	70 »
» senjska	8	158	166 »
» dalmatinska	3	51	54 »
nadžkofija zagrebška	23	422	445 »
škofija a. djakovska	—	62	62 »
bosanske škofije	8	154	162 »
škofije somboteljske in ogrske	2	181	183 »
škofija sekavska	37	404	441 »
nadžkofija videmska	12	325	337 »
po ratnih krajih Avstrije	16	136	152 »
po ostali Evropi	2	158	160 »
v Ameriki	24	2394	2418 »
v Afriki	9	158	167 »
v Aziji	1	6	7 »

Vkup je torej 1852 88764 85616 članov.

V tem številu pa še niso vse župnije, kajti do danes še nismo dočakali članov iz treh koroških župnij, iz ene kranjske in ene štajerske župnije, katerih skupno število je znašalo lani nad 250. Ker

se nadejamo, da pričapljajo kmalu tudi ti obetavljaji, bomo koncem tega meseca imeli vkup blizu 86.000 članov. Pa tudi brez njih smo letos že prekoračili dosedanje najvišje število članov. Novih dosmrtnih članov je prirastlo 86, proti lanskemu številu jih je torej letos za 70 več. Na novo vpisalo se je 6411 članov. Kdor se do konca rožnika ne oglasi, ne more zahtevati od nas vseh letošnjih knjig.

Dopisi.

Borovlje. V nedelje, dne 19. junija se je nadaljeval letni občni zbor konsumnega društva. Vršila se je volitev odbora, kjer so Slovenci, združeni s socialnimi demokrati na celi črti sijajno zmagali, nemškutariji propadli. Nazdar napredku! — Prihodnjič natančneje.

Sele. Z velikim veseljem poročamo danes lahko javnosti, da je boj za sevski občinski zastop končan s slovensko zmago. Narodna zvestoba, značajnost in poštenost so vendarle zmagale nad onimi odpadniki, ki se za skledo leče borovskih nemčurjev postali «tajčgesindete Slovena». Ko se je izvedelo, da je izvoljen za župana trden in zanesljiv naroden Slovenec, tedaj je zavladalo nepopisno navdušenje med nami in razobesili smo raz naših hiš trobojnice, ki so naznanjale, da ostanejo Sele tudi znanprej narodna občina v kljub velikanskem pritisku od strani «forštarjev» in v kljub velikemu trudu in judeževim grošom boroveljskih sidmarkovskih blapcev. Zivio!

Sele. Zadnji «Mir» piše, kakor da bi «Koroščanci» volili z nemškutariji. To je nesramna laž, katera se za nobenega človeka ne spodobi, najmanj pa za duhovnika, ki urejuje «Mir». Naj pride ta prismoda le vprašat našega župnika in ta mu bo povedal, kdo je kriv našemu nazadovanju.

Borovlje. Naš občinski zastop je konstituiran. Za župana je izvoljen I. Ogris. V občinskem odboru sedi komaj polovica domačinov, ki so vsi slovenskih staršev sinovi, a nemskonacionalni, torej nemškutariji; vsi drugi so privandraneni Nemci, ki so prišli s trebuhom za kruhom k nam, tukaj pa se mastijo, da je veselje. Župan Ogris, ki je tudi slovenskih staršev sin, je slovesno obljubil, da bo varoval «nemški karakter Borovelj». To je tako smešno, da bolj ne more biti; torej slovenskih staršev sin mora varovati «nemški karakter Borovelj»! Sicer pa povemo županu Ogrisu, naj le varuje nemški karakter Borovelj; s takim vspehom bo on to storil, pokazali mu bomo v treh letih pri občinskih volitvah.

Borovlje. Nemški listi čisto nič ne morejo zatajiti velikaanske jeze, katera se jih je polastila, ker so se Slovenci in socialni demokratje skupno udeležili občinskih volitev proti nemškutarijem. V svoji onemogli jezi očitajo socialnim demokratom, ki so večinoma Slovenci, da so se zvezali s klerikalnimi Slovenci. To je podla in kosmata laž, da bi jo še tako zabiti človek lahko «svatal». V Borovljah skoraj sploh ni klerikalnih Slovencev, pač pa so narodno-napredni Slovenci. Med slovenskimi kandidati ni bilo nobenega «črnega», pač pa so bili nemški in nemškutarski kandidati pristaši nemških protestantovskih pastorejv torej «evangelisch-klerikal». Dalje čekajo dopisunčki nemških listov, da je nemški socialni demokrat Neutzler zatajil svoj rod. O tem naj borovski nemčurji lepo tiho molčijo. Ali niso oni vsi zatajili svoj rod, ker se izdajajo za Nemce, kar pa niso in naj se postavijo stokrat na glavo. Nemški socialni demokrat Neutzler čisto nič ni zatajil svojega nemškega rodu, niti svojega naprednega mišljenja, ako se je zvezal s tistimi naprednimi Slovenci, ki hočejo, da naj je Nemec Nemec in Slovenec Slovenec. Nasi nemškutarski mazaci, ki so radi nepričakovane vspeha Slovencev prišli skoraj ob vso pamet, napadajo tudi g. I. in mu dajejo lepo ime «kameleon». G. I. nikdar ni bil pristaš Slovencev, pač pa je bil nasprotnik borovske nemčurske klike, ker je že davno sprevidel nje umazane namene. In tega mnenja je tudi še danes Honzič, ki pa je bil svoje življenje hud nasprotnik nemškutarije, zdaj pa je postal sam nemškutar; ali ni potem po nemčurski logiki v resnici kameleon? In doktor Maurer? in Kozajmanov student? in kofesidar, ki je svoj čas hodil k slovenskemu grofu slovenske pesmi pet? Ja ja, le pocukajte se za nos, vi nemčurski študirani in neštudirani kameljoni; vse napake in slabosti, kateere vidite in grajate brez vzroka na drugih, imate sami, pa se vendar ne poboljšate, ker ste v resnici — kameljoni.

Trata pri Glinjah. Veselica, ki se je vršila dne 12. junija v novi dvorani pri Cingelcu, je krasno uspela. Vsled krasnega vremena se je nabralo ljudstva, da je bil zadnji kotichek zaseden. Toliko ljudi je malokdaj videti na kaki veselici. Pred igro je pozdravil pravnik Čemer zbrano občinstvo ter izrazil željo, da bi tudi v resnem trenutku, ko pojde za naše narodne pravice, dvorana ne bila manj polna kot na dan veselice. Razložil je tudi krasno slikan zastor ter pomen igre, nakar se slednja prične. Priznati se mora, da so igralci naravnost izborni igrali, a tudi tamburaški odsek je bil na svojem mestu. Nazdar krepko razvijajočemu se «Sokolu»!

Rabite, če imate nahod, če ste hripavi, zasliženi in težko dihate, Fellerjev fluid z znamko «Elsafluid». Prepričali smo se sami pri bolečinah v prsih, v vratu i. t. d., o njegovem zdravilnem in kasei tolažečem vplivu. Tucat za poskušnjo 5 kron, dva tucata 8 kron 60 vinarjev franko. Izdeluje ga le lekarnar E. V. Feller v Stubici, Elsin trg št. 267 (Hrvaško).

Spodnji Dravograd. Neki nemški učitelj tukajšnje šole se je nedavno hvalil, kako daleč pride človek z nemško »spraho«. O, gospod učitelj, Vi še do Ojstrice niste prišli, čeravno znate dobro nemško!

Žvabek. Minulo nedeljo je imelo tukajšnje čebelarstvo svoj shod, na katerem je govoril potovalni učitelj gosp. Martinjak. V strogo stvarnem govoru je podal s poljudnimi besedami jasno sliko, kako se naj gojijo buče sedaj v poletju. Govoril je o rojevanju bučel, o opravljanju rojev, o spekulativnem pitanju, o panjih s premakljivimi zavorjem ter tudi povedal mnogo zanimivega o predaji strdi in ljudstva. Mnogobrojno število udeležencev je z zanimanjem sledilo izvajanjem govornika. Po govoru se je razvila prav živahna debata, v kateri je g. govornik zopet pokazal svojo zmožnost s praktičnimi nasveti. Tem potem se mu torej zahvaljujemo za navodila, katerih smo bili deležni, ter želimo, da bi nas spet prav kmalu posetil.

Iz Vogrč na Koroškem. (Prošnja.) Naša mala župnija Vogrče ni posebno znana. Le oni, ki lista po koledarskem imeniku Družbe sv. Mohorja, lahko opazi, da Vogrčani glede napredka niso zadnji. V ta namen, da bi pospeševali napredek med nami, smo pred leti zasnovali in ustanovili tudi izobraževalno društvo, na katero se še ni, pa se tudi ne sme pozabiti. Na zemlji prav tik Drave živimo, obmejni Slovenci smo! Da se to društvo ne razvija tako, kakor bi bilo želeti in sili potreba, le predobro vemo! Veseli Korošci smo, treba nam poleg čitanja tudi poštene zabave. Priredili smo že marsikaj, toda malo dovršenega; manjka nam priprav, manjka naprav, ubožno ljudstvo smo. — Po prijatelju društva je v delu primerna soba, četudi ne društvena last, vendar s polnim zagotovilom, da se bo smelo tam po potrebi vsak čas kaj prirediti in naučiti se vesele zabave. Prazna soba pa še ni vse, treba je odra, treba knjig za učenje raznih iger, obleke in drugih potrebnih priprav. Tega pa po lastnih močeh nikakor ne zmoremo. Zato se obračamo s prošnjo do slavnega občinstva naših, gmotno dobro podprtih bratskih društev, osobito na Kranjskem, da blagovolijo po moči podpirati naš vsestransko potreben naobraževalni namen! — Darove: denar, knjige in drugo, kar kdo zmore, hvaležno sprejema »Izobraževalno društvo« (predsednik Štefan Breznik) v Vogrčah, pošta Pliberk, Spodnje Koroško. — Bratje Slovenci! Ozirajte se na nas, podpirajte naše, obenem tudi svoje delo! K.

Koroški Sloveni! Hajd dne 3. julija v Ljubljano!

Tam se vrši

25 letnica naše prekoristne šolske družbe SV. CIRILA IN METODA

ki je že toliko dobrega storila za nas koroške Slovence.

Zvečer bo ondi tudi

velikanska veselica

pri kateri sodelujejo tudi koroške Slovenke.

Torej vsak, kdor more, naj pohiti ta dan v Ljubljano!

Narodne zadeve.

„Miru“ v odgovor. V zadnjem „Korošču“ smo nakratko poročali o občinskih volitvah v Selah, katere so izpadle za nas Slovence tako neugodno, da bi bila prišla kmalu občina, v katere občinskem odboru so sedeli prej sami narodnjaki, v nemčurske roke. Med drugim smo zapisali tudi te besede: „Kakor je stvar (izid občinskih volitev v Selah) za naše koroške voditelje grenka, tako žalostna je za slovensko stvar in vsakemu narodnjaku da misliti.“ Zdaj ti pa pride celovški „Mir“ ter trdi z ozirom na naše poročilo dobesedno sledeče: „Zadnji „Korošec“ se veseli, da so pri zadnjih občinskih volitvah v Selah nemškutarji zelo napredovali. Najljubše bi mu menda bilo, da bi bila občina sploh prešla v nemškutarske roke i. t. d.“ Iz tega vsakdo lahko razvidi, koliko čuta za resnico in poštenost da je še v uredništvu „Mira“. Sicer pa tukaj javno izjavimo, da se je zlagal tisti, ki je napisal navedene besede za „Mir“. Ali laž ni greh? Kaj pravite, Vi k temu, g. duhovnik Smodej, ki ste pravi urednik „Mirov“? — Dalje trdi „Mir“, da so — in to naj bi bil priznal naš list — v Selah volili z nemškutarji. Pozivljamo

„Mir“, naj nam imenuje le enega samega pristaja „Korošca“ v Selah, ki je volil z nemškutarji, sicer ga imenujemo nesramnega lažnika.

Zglasnice, glasovnice in vabila za jubilejno skupščino so razposlane vsem p. n. zastopnikom in pokroviteljem, katerih naslovi so družbeni pisarni znani. Če kak oporavičenec teh tiskovin ni prejel, naj se ne huduje, pride naj le ob priliki skupščine v pisarno družbe sv. Cirila in Metoda, ker se mu bo radevolje postreglo. Nekaterim zastopnikom se omenjene tiskovine radi pomanjkanja naslovov niso mogle dostaviti.

Družba sv. Cirila in Metoda opozarja vse one, ki se želijo udeležiti obrambnega tečaja, naj se prej ko mogoče priglase. Tečaj se vrši, kakor že znano, po paragrafu 2., zato naj se vsak prijavi pravečasno, da se mu more poslati izkaznica. Tečaj bo velike važnosti za nadaljnje obrambno delo. Prvotno se je sklenilo, da se vrši tečaj 1. in 2. malega srpana, radi nedostajanja časa, pa se omeji tečaj na en dan, namreč na 2. malega srpanja.

Koroška podružnica Slovenskega planinskega društva prosi, da naj se vsi njej namenjeni dopisi pošiljajo na naslov tajnika in podnačelnika, Albina Novaka, trgovca v Sinciveri (Koroško).

Združena Slovenija se nam pokaže na veliki Ciril-Metodovi jubilejni veselici v Tivolskem gozdu. Tam se bodo spoznali in spoprijateljevali Primorci, Korošci, Štajerci in Kranjci. Za potrjevanje pobratimstev bodo skrbeli sotori. Lepe Primorske, Korošice, Štajerke, Dolenjke in Gorenjke v narodnih nošah so izvzete, ker bodo imele polne roke dela. Za prijazen nasmehljaj pa si bodo že vzele časa. Kdor ne pride na jubilejno slavnost, ne bo mogel reči, da je videl največjo slovensko veselico tekočega stoletja, pa naj živi preko leta 1999.

Višja obrtna šola v Celovcu. Vlada hoče celovško strojno in obrtno strokovno šolo izpopolniti v višjo mehanično-tehniško obrtno šolo. Seveda se pri tem ne bo vlada prav nič ozirala na potrebe slovenskega prebivalstva na Koroškem. Dobro bi pa vendarle bilo, spomniti ob tej priliki našo pristransko vlado na to, da bivajo na Koroškem tudi Slovenci, ki bi tudi radi obiskovali obrtno šolo ter se izobraževali za dobre obrtnike — seveda s slovenskim poukom.

Za veliko Ciril in Metodovo veselico dne 3. julija v Ljubljani se kaže hvalevredno tekmovanje med podružnicami, pa tudi med mnogobrojnimi prijateljicami družbe. Za sodelovanje se je prijavilo že toliko skupin, da je ves veselčni prostor oddan sotorom. Veselčni odsek prosi torej vse podružnice in prijateljice, ki bi rade imele lastne sotori, naj mesto stroškov za sotori nabirajo v svojem okraju darove ter prinesejo seboj jubilejni dar družbi. Vse cenjene dame, ki imajo blago voljo za sodelovanje, se pri prihodu v Ljubljano pridele obstoječim sotorom, kamor same žele. Ooleka poljubna, izprehodna. Narodne noše dobro došle! Vse prijateljice in vsi prijatelji družbe pa so naprošeni, naj agiterajo v svojih okrajih za čim večjo udeležbo. Dne 3. julija je narodni praznik vseh Slovencev, skrbimo, da nastopimo v imponentnem številu!

Naša narodna čast zahteva, da proslavimo 25 letnico vseslovenske obrambne družbe sv. Cirila in Metoda z združenimi močmi. Dne 3. julija se zbere v Ljubljani vsa Slovenija, namreč vse, kar med nami res narodno čuti. Slovenke in Slovenci! Pripravljajte se širom domovine na to priznavanje. Darujte en dan na oltar domovine! Saj pa dobite tudi vsestransko odškodnino za težave in stroške potovanja. Tako veličastne veselice še nikoli ni bilo nikjer na Slovenskem. Vse blage narodne dame v Ljubljani, po celi Kranjski in po vseh slovanskih deželah, posebno v Trstu, Gorici, Celju, i. t. d. se trudijo za sijajno proslavo tega dne. Slovenke, ve glavna opora naše ljubljene družbe, delajte posebno v področju podružnic za impozatno udeležbo! Skrbite pa tudi za jubilejna darila, da se ta dan postavimo pred domačimi in tujimi nasprotniki.

Svetovna politika.

Iz državnega zbora. V četrtkovni seji je bil odklonjen predlog češkega agrarca Stanjeka, naj država dovoli češkim šolam društva „Komensky“ 20.000 K podpore z 208 proti 204 glasovom. Med Čehi vlada veliko ogorčenje nad slovanskimi poslanci, ker niso prišli k glasovanju.

V socialno-političnem odseku se je v četrtek razpravljalo o zakonu proti pijančevanju. Nemško-nacionalnemu poslancu Stölzlu se je pa zdele umestno, nastopiti proti zakonu z obstruk-

cijo, ker je menda po njegovem mnenju pijančevanje nemško-nacionalen privileg.

Slovensko vseučilišče. Dunaj, 22. junija. V četrtek se je Bienenrth pogajal z jugoslovanskimi poslanci radi italijanskega in slovenskega vseučilišča. »Slovanski Enoti« so Jugoslovani naznanili sledeče zahteve: 1. Izpiti na zagrebškem vseučilišču naj bodo veljavni tudi za avstrijske dežele. 2. Dokler se ne ustanovi slov. vseučilišče v Ljubljani, naj se ustanove stolice za slovenske docente na vseučiliščih v Pragi ali Krakovu. 3. Vlada naj poda obvezno izjavo, kdaj se ustanovi slovensko vseučilišče v Ljubljani.

V srbski skupščini je predsednik naznanil, da je ministristvo demisioniralo in da po parlamentarnih načelih skupščina ne more delati, dokler se ne reši kriza. Prihodnja seja se bo naznanila.

Dogodki v Albaniji. Solun, 20. junija. Dvanajst bataljonov pod Osman pašo in petnajst bataljonov pod Ševket pašo je zadelo v okrajih Malisija in Hasi na odpor Arnautov. Vojski so pregnali vstaše in so začeli razoroževati prebivalstvo. Na turški strani sta padla dva lajtnanta in 16 mož.

Tristo hiš zgorelo. Molulev (Rusija), 20. junija. Včeraj je v mestu nastal požar, ki je upepelil 300 hiš. Davi je še gorelo.

Krečanske homatije. V diplomatičnih krogih se govori, da je največja nevarnost radi Krete že minula. Obravnave o tem vprašanju se bodo vršile v Londonu na podlagi protokola, ki ga bo predlagal angleški državni tajnik Grey.

Angleži in Turčija. Pistoč o nekem govoru angleškega državnega tajnika Greya pravi »Sabah«, da je usoda Egipta združena z usodo Turčije. Turki da polagajo veliko važnost na razvoj dobrih odnosov z Anglijo, te so odvisne od tega, da se doseže sporazum o vseh težkih vprašanjih sedanjega časa.

V francoskem parlamentu je poslanec Buissan zahteval zakone za varstvo posvetne šole. Varuje pa naj se prepričanje in vest staršev.

Tajnika švicarskega poslanstva Wegererja v Parizu je neki Antonowicz, baje bivši inženir iz Galicije, napadel s samokresom na ulici in ga lahko poškodoval.

Portugalsko ministristvo je podalo demisijo.

V Maroku je 400 Mavrov napadlo francosko vojno stražo pri Beni Grassen. Izgube so na obeh straneh znatne.

Nemiri na Kitajskem. Novi Jork, 22. junija. Iz Pekinga se poroča, da je dal podkralj Hupet Hunan zapreti štiri višje častnike, češ, da se udeležujejo revolucionarnega gibanja. Položaj v Hunanu se je še vsled tega poslabšal, ker so velike povodnji provzročile ogromno škodo in tudi smrt mnogih ljudi.

Gospodarska vprašanja.

Ali se sme pokladati živini novo seno? Novo seno, ki se še ni spotilo ali v kupu povrelo, je težko prebavljivo, ker kvari prebavo, povzroča drisko, klanje i. t. d. Vsako novo seno se mora najpoprej spotiti v kupu in to traja kake 4 tedne; šele potem se sme polagati konjem v večji množini. Posebno pri senu, ki se poklada konjem, čeprav je isto staro, naj bo živinorejec vedno previden. Pa tudi poglavljen in prašno ali drugače pokvarjeno seno naj se konjem nikoli ne poklada, kajti tako seno jim več škoduje kot pa koristi. Za konje je najboljšje takšno seno, ki je rastlo na dobro oskrbovanih travnikih. Znano je tudi, da se konji, katerim se poklada preveč sena, radi potijo, pa tudi preveč trebušati postanejo. Srednje težkim konjem naj se ne poklada na dan več kakor 5—7 kg sena in ne nad 1 in pol do 2 kg rezanice.

Gnojite ajdi! Malo je kmetovalcev, ki bi mislili nato, da je tudi ajdi treba gnojiti. Mislijo si pač, ajda je postranski pridelek in se seje le zato, da ne ostane njiva prazna. To mnenje pa je, žal, napačno. Tudi ajda potrebuje gnojja, katerega pa ji najlažje dodamo v obliki umetnih gnojil, superfosfata. S hlevskim gnojem se ajdi le malo pomaga, to posebno takrat če se ji gnoji tikoma pred setvijo, ker se gnoj tako hitro ne razkroji. Najboljše je tedaj, da se ji pognoji z rudniskim superfosfatom, katerega se rabi 25—30 kg na mernik posetve. To gnojilo je raztrositi tik pred setvijo (ne poprej) ter se potem podvleče. To gnojilo se dobi v Ljubljani pri kmet. družbi ali pa pri Agro-Merkur. Samoobsebi je umevno, da se mora gnojilo takoj naročiti, ker se poznejšim naročilom težko pravčasno ustreže.

Letošnja košnja obeta posebno bogat pridelek, kakršnega že ni bilo celo dolgo vrsto let. Ugodne vremenske razmere letošnje pomladi so prav blagodejno vplivale na razvoj in rast trave. Tudi detelja je nenavadno dobro vspela. Ponekod so že pričeli s košnjo in so z uspehom zelo zadovoljni; da bi se le vreme nekoliko ustanovalo in omogočilo spravljanje sena.

Kako dobimo konja iz hleva, če ta gori. Znano je, da noče iti konj iz hleva, če isti gori. Najboljše sredstvo, da gre prav rad iz hleva je, da se vrže konju komat na vrat, kakor bi ga hotel vpreči. Konj si misli, da bo vprežen in gre rad iz ogoja.

Junjski najnovejši in zelo praktični
Novo! Poletni vozni red Novo!

veljaven od 1. junija do 1. oktobra
s koledarjem za 1. 1910.

Cena 10 vin., vezan pa 20 vin.

V tisku so in izidejo v kratkem kratkočasnice za mladino pod imenom:

Kraljevič in berač.

Spisal Mark Twain.

Ta pred nedavnim časom umrli angleški humorist, kot tak znan širom sveta, je prodiral s svojim pristnim humorjem že skoro v vse narode. In tako bo tudi naša slovenska mladina imela priliko, se naslajati ob tem zdravem čitivu.

Pripravljene so tudi krasne razglednice povodom 50 letnice slovenske budnice „Naprej!“ s slikama skladatelja Davorina in pesnika Simona Jenka.

Kdor želi eno ali drugo, se lahko naroči že naprej.

Raznoterosti.

Povodnji na Ogrskem. O strašnih povodnjih se poroča iz Ogrske. Reka Černa je 14. t. m., ko se je utrgal oblak, prestopila bregove in poplavlila celo dolino 2 metra visoko. Prebivalci so morali bežati na strehe. Mostovi, brzojavni in telefonski drogi so poškodovani. Ves promet je ustavljen. Škoda se ceni na več milijonov kron. Najbolj so prizadeti komitati Orsova, Bosovics in Noldova. Živina je poginila. Nad 300 oseb se pogreša. Samo v okraju Noldovi je Donava odnesla 100 oseb.

Analfabeti — poslanci. Med novoizvoljenimi mohamedanskimi poslanci v bosanskem saboru je — 8 analfabetov. Sedaj poroča „Muslimanska sloga“, da je sekcijski šef baron Pittner predlagal predstevu bosansko-hercegovega deželnega zbora, naj se za te mohamedanske poslance otvori alfabetni tečaj, da se bodo za časa zasedanja naučili brati in pisati.

V zrakovu preko Atlantskega oceana. Neki Nemec namerava v zrakovu leteti preko Atlantskega oceana v Ameriko. Odpotoval bi iz Cadixa ali iz Tenerife začetkom julija t. l. Za svoje potovanje si je izbral ta mesec, ko vladajo pasatni vetrovi, katerih silo bi rad izrabil, ker isti prevajajo 44 kilometrov na uro. Tem vetrom se je imel zahvaliti tudi Kristof Kolumb, da je odkril Ameriko. Zračna črta, ki vodi preko Kube, je dolga 6300 kilometrov, a bi se je mogoče preleteti v petih dneh. Zrakoplov, v katerem bi plovil, je neka vrsta zrakoplova tipa podolgačnega, dolg je 52 metrov, visok 15 metrov. Motor od 40 konjskih sil bo montiran na zrakoplovu, ali ne bo vedno deloval, ker je to iz tehniških razlogov nemogoče, a slednjič se ne more s seboj vzeti materiala za pogon, ki bi se upotrebljal skozi pet dni. Obseg zrakoplova znaša 6200 kubičnih metrov, in zdi se, da je ta obseg zadosten, da vzdrži vožnjo 145 ur. Gondola zrakoplova je dolga 12 metrov, široka tri, in zgrajena je tako, da jo je v slučaju nezgode možno prirediti za motorni čoln ali malo jadralnico. Za vsak slučaj bodo med Tenerifo in Puerto Rico nameščeni razni parniki, da v slučaju priskočijo na pomoč zrakoplovu.

Cook toži Pearyja. Pa ne morda zaradi tega, ker Peary trdi, da Cook ni bil na severnem tečaju, ampak za 40.000 mark, katere mu baje Peary dolguje na kozah severnih medvedov iz antarktičnih pokrajin. Z zadevo se bodo bavila sodišča v Nemčiji.

**Slovencl, ne zabite družbe
SV. CIRILA IN METODA!**

Zastrupljenovalna sfera na Ruskem. V Peterburgu so zaprli zdravnika dr. Pačenke, ki je bil osumljen, da je zastrupil sina generala Buturlina. Sedaj je pa priznal zdravnik, da je zastrupil svoje paciente že 20 let na željo dedčev proti visoki nagradi. Za časa kolere je dajal bolnikom strup kolere. V Rostoku je zastrupil bogatega trgovca, da se je lahko poročila vdova s svojim ljubčkom. Neki trgovec v Petrogradu ga je majel, naj mu zastrupi vse upnike. V zadnjem slučaju Buturlina ga je majel svak De Lassi, naj umori najprej mladega Buturlina, potem očeta milijonarja in v inozemstvu živečo mater Buturlina. S strupom si je napravil velikansko bogastvo ta zdravnik.

Amerikanske knjižnice.

Leta 1900 je bilo v Združenih državah 5383 javnih knjižnic, ki so jih vzdrževala razna mesta. V zadnjih desetih letih se je morda število že podvojilo.

Javne knjižnice vzdržujejo davkoplačevalci. Pri mestnih davkih plačajo tudi za knjižnico. Po nekaterih mestih plačajo po en mill (ena desetinka centa) od vsakega dolarja, ki je podvržen davkom. Po nekaterih mestih še več. Knjige si lahko izposojuje vsak, samo če dobi koga, da garantira zanj, da vrne vse knjige. Vsak si lahko izposodi po dve knjige naenkrat za štirinajst dni. Navadno se iste knjige lahko obnove še za dva tedna.

Knjižnice so razdeljene na več oddelkov: otroški oddelek, čitalniški oddelek s časopisi, izposojevalni oddelek za odrasle in oddelek za reference.

Otroci do gotove starosti ne morejo dobiti vseh knjig, ki so namenjene za odrasle, pozneje ni nobene izjeme. V ameriških knjižnicah se dobijo knjige vseh veroizpovedanj, katoliški mesečniki se dobijo poleg „Christian Science Monthly“, da celo Ema Goldman, znana anarhistinja v New Yorku je zastopana s svojim mesečnikom „The Anarchist“. In videti je, kakor da bi vse te heterogenične knjige živele v miru med seboj in ne povzročajo nikakršnih preprirov ali sovraštav med bralci. Vsak Amerikanec ima že od mladosti neko svoje prepričanje, kateremu ne škoduje, o nasprotni nauki.

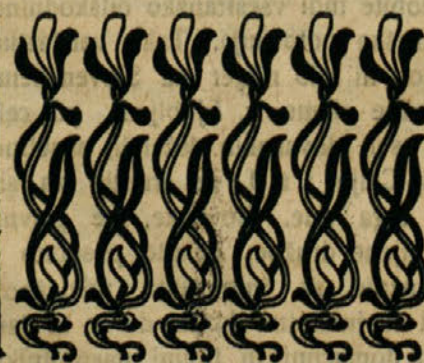
Po vseh večjih mestih imajo knjižnice knjige za posamezne narodnosti. V Clevelandu se n. p. lahko dobe vse boljše knjige pisane v nemškem, francoskem, laškem, češkem, poljskem, slovaškem in slovenskem jeziku.

Na Western Reserve University v Clevelandu je poseben vseučilišni oddelek, kjer se nekatere gospodične pripravljajo za sistematično delo po knjižnicah. V Ameriki so samo štiri take šole, vsled tega imajo dovolj služb na razpolago.

Ameriški katoličani ne poznajo nobenega indeksa in tudi škofje ne poudarjajo te točke v taki meri kot v Evropi. V Ameriki mora biti vsak sam zase kritik in cenzor. Mogoče je to vzrok, da ni znanstven kritikizem v Ameriki skoro nič razvit.

Vina

štajerska, dolenska,
goriška, vipavska,
istrijska, dalmatinska,
jamčeno pristna

Slovenci v Ameriki veliko več berejo kot doma. Skoro vsak je naročen na slovenski časopis ali ga pa dobiva od svojih sestanovalecev. Težko je dobiti slovensko hišo, kjer bi ne imeli časopisa. V Ameriki izhaja osem slovenskih časopisov, ki imajo skupaj okoli 22.000 naročnikov. Poština za časopise je nizka, namreč en cent za (funt = 0.45 kg.)

Poleg slovenskih knjig po raznih javnih knjižnicah obstoji v Clevelandu „Slovenska Narodna Čitalnica“, ustanovljena 1906, ki je naročena na vse glavne slovenske časopise in ima v zalogi lepo izbirko najboljših slovenskih knjig. Članov ima okoli 150, ki plačujejo po 25 centov na mesec. Čitalnica ima svoje stalne prostore, kjer se semintja vrše zabavni večeri.

:: Našim rodbinam priporočamo ::
Kolinsko cikorijo.

Lovske puške

vseh sestav, priznana delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporoča

Prva borovska orožnotovarniška družba

Peter Wernig

družba z omejeno zavezo v Borovjah, Koroško.
Ceniki brezplačno in poštne prosto.

Varstvena znamka:
„SIDRO“.

Sinement Capsici comp.,
nadomestek za 38

sidrov - pain - expeller

je vobče priznan kot izvrstno, bolečine tolažeče in odvajalno vmetenje pri prehlajenju i. t. d. Dobi se ga v vseh lekarnah za 80 v, K 1.40 in 2 K. Pri nakupu tega povsod priljubljenega domačega zdravila, naj se vzame le izvirne steklenice in skatije z našo varstveno znamko „sidro“, kajti potem je gotovo, da se je dobil izvirni izdelek.

Dr. Bichterja lekarna pri „zlatega levu“
v Pragi
Elizabetna ulica št. 5, nova.
Razpošiljatev vsak dan.

ponuja po skrajno nizkih cenah

zadruga

Agro-Merkur

r. z. z o. z. v Ljubljani.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Akcijski kapital K 3.000.000.

Denarne vloge obrestujemo po

4 1/2 %

od dne vloge do dneva vzdiga.

■ Kolodvorska cesta št. 27. ■

Zamenjava in eskomptuje
izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.
Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke
proti kurznim izgubi.
Vinkuluje in devinkuluje vojaške in ženitninske kavnice.
Eskompt in inkasso menio. :: Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podr. v Spiljetu in Testu.

Turške srečke. Šest žrebanj na leto. Glavni dobiček 300.000 frankov. Na mesečno odplačevanje po K 8— za komad. 1 52—53

Tiske srečke s 4% obrestmi. Dve žrebanji na leto. Glavni dobiček K 180.000. Na mesečno vplačevanje po K 10— za komad.

Prodaja vseh vrst vred papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.